

DÜNYAYI AYAĞA KALDIRAN FİLM VE HZ. İSA

1.BÖLÜM

Ünlü aktör Mel Gibson'ın "Mesih'in Acısı" adlı filmi, aylardır süren tartışmalardan sonra sonunda gösterime girdi. ABD'de büyük bir ilgiyle izlenen film, bazı sinemaların adeta bir kilise havasına bürünmesine neden oldu. Milyonlarca Hristiyan, inançlarının merkezinde olan Hz. İsa hakkındaki bu önemli yapıımı izlemek için sıraya girmiş durumda.

Filmin yorumcular tarafından en çok dikkat çekilen yönlerinden biri, klasik Hollywood filmlerinin aksine, bir "eğlence" unsuru olmayışı. Aksine, filmin pek çok sahnesinde büyük bir acı, sıkıntı ve hatta işkence var. Hristiyanlar Hz. İsa'nın Romalılar tarafından çarmıha gerilerek öldürüldüğüne inanıyorlar ve Mel Gibson, çarmihın ve ondan önceki zulümlerin ne kadar acı verici bir işkence olduğunu gösteriyor. Filmin dünya çapındaki Hristiyan topluluklar üzerinde nasıl bir etki uyandıracığı merakla bekleniyor.

Bazı Yahudiler'in Tepkisi

Mel Gibson'ın filmine en büyük tepki ise bazı Yahudilerden geldi ve gelmeye de devam ediyor. Peki neden?

Bu sorunun cevabı, Hristiyanlığın İncil'de anlatılan tarihinde gizlidir.

İncil'e göre Hz. İsa Yahudilerin asırlardır beklediği kurtarıcı, yani Mesih'tir. Ama tebliğine başladığında, Yahudi halkını Allah'a iman etmeye davet ederken, bir yandan da Yahudiler arasında itibarlı olan bazı din adamlarının ikiyüzlülüklerini eleştirir. Bu nedenle Yahudi halkın önemli bir bölümü Hz. İsa'yı severken, söz konusu din adamlarının çoğu ona düşman kesilirler. Onu öldürebilmek için tuzak kurmaya karar verirler. Sonunda, Hz. İsa'yı, o sıralarda Filistin'i yönetmekte olan Romalılara şikayet etmeye karar verirler. Roma Valisi Pilatus'a çıkarak, Hz. İsa için "kral olduğunu iddia ediyor, siyasi karışıklık çıkarıyor, oysa bizim kralımız Sezar'dır" derler. Roma Valisi Pilatus Hz. İsa'yı sorgular ve hiç bir suç işlemediğini görerek onu serbest bırakmak ister. Ama Yahudi din adamları ısrar ederler; Hz. İsa'nın çarmıha gerilerek idam edilmesini isterler. Pilatus da bu isteği kabul eder. Yani İncil'e göre, Hz. İsa'nın idam edilmesi kararının asıl sorumluları, Yahudilerdir.

Bu ise, tarih boyunca bazı Hristiyanların Yahudilere düşmanlık beslemesine neden olmuştur. Yahudi düşmanlığı anlamına gelen "antisemitizm"ın çıkış nedenlerinden biri, Hristiyanların Yahudileri "Hz. İsa'nın katilleri" olarak görmeleridir.

İşte son aylarda bazı Yahudi liderlerin Mel Gibson'ın filmine karşı gösterdikleri tepki, filmin, 2000 yıldır süregelen bu anlayışı yeniden gündeme getirmesi. Filmin pek çok sahnesinde, dönemin bazı Yahudi din adamlarının Hz. İsa'ya olan kin ve öfkesi tasvir ediliyor. Ve bu, pek çok ortak noktaya sahip olan Yahudilik ve Hristiyanlığı birbirinden ayıran, hatta kimi zaman birbirine karşı hale getiren çok önemli bir çatışma noktası.

Kuran-ı Kerim'de Bildirilen Gerçek

Ancak Yahudiler ve Hristiyanlar arasında sürüp giden Hz. İsa tartışmasının ardında, aslında çok önemli bir gerçek yatmaktadır. Bu gerçek, Kuran-ı Kerim'de haber verilir. Yüce Allah'ın ayetlerinde bildirdiğine göre, Hz. İsa gerçekte çarmıha gerilerek öldürülmüş değildir. Bazı yahudiler bu yönde bir tuzak kurmuşlardır; ama Allah bu tuzağı bir mucize ile bozarak Hz. İsa'yı kurtarmış, çarmıha onun yerine bir başkası gerilmiştir. Bu gerçek, Nisa Suresi'nde şöyle açıklanır:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiç bir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (Nisa Suresi, 157)

Bu ayette geçen "onu öldürmediler ve onu asmadılar" ifadesi, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini ve öldürülmediğini açıkça bildirir. Ayette geçen Arapça "salebe" kelimesinin Türkçe'de tam karşılığı "haçlamak"tır. Yani ayetin tam tercümesinin "onu öldürmediler ve onu haçlamadılar" şeklinde olduğunu söyleyebiliriz. Bundan sonra gelen ifade ise yine çok önemli bir bilgi vermektedir: Çarmıha gerilen kişi aslında Hz. İsa değil bir başkasıdır, ancak çarmıha gerenler bu işi, o kişiyi Hz. İsa sanarak yapmışlardır. Çünkü bu kişi Hz. İsa'ya benzerdir ya da benzetilmiştir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Kuran'da yer alan bu bilgi, Hristiyanlarla Müslümanlar arasında asırlardır tartışma konusu olmuştur. Hristiyanlar, Hz. İsa'nın yüzlerce şahidin gözleri önünde çarmıha gerildiğini, İncillerin ve diğer Hristiyan yazılarının bu konuda ittifak içinde olduklarını, bunun asırlardır milyonlarca inanan tarafından tasdik edilen kesin bir gerçek olduğunu söylerler.

Oysa Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediği gerçeği, bazı Hristiyanlar tarafından da kabul görmüştür.

Çarmıha İnanmayan Hristiyanlar

Çarmıha gerilen kişinin kim olduğu sorusuna Hristiyanlar arasında da farklı cevap getirenler olmuştur. Bunlar, Katolik doktrininde "sapık" (heretik) bir akım sayılan bir inanca sahiptirler. Akımın adı "Dosetizm"dir (Docetism).

Dosetizm hakkındaki en önemli bilgiler, Katolik Kilisesi'nin ünlü kurucularından Rahip Irenaeus'un ikinci yüzyılın sonlarında yazdığı *Adversus Haereses* (Sapkınlar Cevapları) adlı bildiride verilir. Irenaeus, bu akımın temsilcilerinden biri olan Basilides'ten söz eder. Buna göre, İskenderiyeli Hristiyan bir tarihçi olan Basilides, 130-150 yılları arasında yazdığı yazılarda Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini ısrarla vurgulamıştır. Çarmıha gerilen kişinin gerçekte Hz. İsa olmadığını, onun yerine Kireneli Simon adlı bir başka kişinin haça gerildiğini, Allah'ın Simon'un yüzünü mucizevi bir biçimde değiştirerek onu Hz. İsa'ya benzettiğini ve böylece Yahudilerin ve Romalıların onu Hz. İsa sandığını savunmuştur. Hatta Basilides, Kireneli Simon çarmıha gerilirken Hz. İsa'nın da bu olayı seyrettiğini, sonra da oradan uzaklaştığını ve göğe canlı olarak yükselerek Allah'ın Katına çıktığını yazmıştır. (William Smith, D. A Dictionary of Christian Biography. Cilt I. s. 768)

Acaba Basilides bu bilgiye nereden ulaşmıştır? Üçüncü yüzyılda yaşamış bir Hristiyan teolog olan İskenderiyeli Clement'in yazılarına göre, Basilides kendisine gizli bir bilginin ulaştığı iddiasındadır. Anlattığına göre Hz. İsa'nın havarilerinden Simon Petrus'un tercümanlığını yapan Glaucias adlı bir kişi, bu sırrı Petrus'dan öğrenmiş ve Basilides de ondan duymuştur. Basilides, Glaucias'tan öğrendiği bilgilerle, muharref İncillerin yanlışlarını kendisine göre düzelterek yeni bir "İncil" de yazmıştır.

Dosetikler arasında bu iddiayı savunan tek kişi Basilides de değildir. Ondan başka Kilise tarafından "sapkın" sayılan bazı isimler ya da tarikatlar da Hz. İsa'nın çarmıha gerilmediğini, onun yerine, ona benzetilen bir başkasının haçlandığını savunmuşlardır. Hristiyan yazar Faris Al-Qayrawani Mesih Gerçekten Haçlandı mı? adlı kitabında bu konuda şöyle yazar:

"Hristiyanlığı kabul etmiş olan Thebes Rahiplerinin soyundan bir... mezhep 185 yılında 'Tanrı Mesih'in haçlanmasını yasaklar, o rahatça göklere yükseltilmiştir' diye iddia etmişlerdir. 370 yılında da bir Gnostik mezhep 'Mesih'in haçlanmadığını, ancak onu haçlayan seyircilere böyle göründüğünü' düşünerek haçlanmayı reddetmişlerdir. Yeniden 520 yılında, Suriye Episkoposu Severus, kaçtığı İskenderiye'de, İsa Mesih'in haçlanmadığını ancak O'nu çarmıha çivileyen insanlara böyle göründüğünü öğreten bir filozof grubuna rastlamıştır... Yaklaşık 610 yıllarında da Kıbrıs valisinin oğlu episkopos John, Mesih'in haçlanmadığını fakat yalnızca onu haçlayan seyircilere öyle göründüğünü ilan etmeye başlamıştır." (Faris Al-Qayrawani, *Mesih Gerçekten Haçlandı mı?* çev. Kemal Kaya. Sevgi Yayınları, Ankara. s. 23)

Ancak Katolik Kilisesi'nin mutlak egemenliğinin kurulduğu dördüncü yüzyıldan itibaren, "sapkın" sayılan diğer akımlar gibi Dosetikler de aşamalı biçimde yok oldular. Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği öğretisi, Kilise'nin zoruyla, Hristiyan dünyasında temel bir dogma olarak yerini sağlamlaştırdı.

İnsanlığın bu konudaki gerçeği öğrenmesi, ancak Kuran'ın Peygamber Efendimiz'e (s.a.v.) vahyedilmesi ile olmuştur. Kuran'da Allah Hz. İsa hakkındaki gerçeği bildirmiştir:

"Onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi..." (Nisa Suresi, 157)

2.BÖLÜM: KURAN'A GÖRE HZ. İSA'NIN HAYATI

Hiz. İsa, tarihi kaynaklara göre, bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir. Matta İncili'nde Hiz. İsa'nın I. Herod ve rejim değişikliği döneminde (MÖ 4), Luka İncili'nde ise İmparator Augustus döneminde (MS 6), Yahudiye'deki nüfus sayımı sırasında doğduğu bildirilir. Bu bilgileri doğrulamak mümkün değildir. Ancak çeşitli kaynakları inceleyen uzmanlar, Hiz. İsa'nın MÖ 7-6 yılları arasında doğduğunu tahmin etmektedirler.

Allah'ın üstün özelliklerle lütufta bulunduğu, sonsuz cennet yurduyla müjdelediği bu değerli elçisinin getirmiş olduğu hak din bugün ismen yeryüzünde bulunsa da, gerçekte dejenerasyona uğramış ve aslından saptırılmıştır. Allah'ın Hiz. İsa'ya vahyettiği İncil de aynı şekilde ismen mevcuttur, ancak aslı ortada yoktur. Hristiyan kaynakları zaman içinde çeşitli bozulmalara uğramış ve tahrif edilmiştir. Dolayısıyla bugün Hiz. İsa ile ilgili gerçek bilgileri bu kaynaklardan temin etmemiz mümkün değildir. Hiz. İsa hakkında doğruluğu kesin bilgiye ulaşabileceğimiz yegane kaynak, Allah'ın kıyamete kadar koruyacağını vaat ettiği Kuran'dır. Kuran'da, Hiz. İsa'nın doğumu, hayatı, bu süre içinde karşılaştığı olaylardan örnekler, çevresindeki insanların durumu ve daha birçok konudan bahsedilmiştir. Hiz. İsa'nın Yahudilere nasıl tebliğ yaptığı da birçok örnekle haber verilmiştir. Al-i İmran Suresi'nde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz'dir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (Al-i İmran Suresi, 50-51)

Hiz. İsa'nın bu davetine çoğu Yahudi icabet etmemiş, ancak az sayıdaki havari ona uymuştur. Kuran'da bu samimi inananların varlığı şöyle bildirilmektedir:

Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahit ol" dediler. "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahitlerle beraber yaz." (Al-i İmran Suresi, 52-53)

Yeni Ahit'e göre Hiz. İsa, yanında bu 12 öğrencisi olduğu halde Filistin'in dört bir tarafını dolaşmıştır. İnsanları Allah'a iman etmeye davet etmek için yaptığı bu yolculukları sırasında Allah'ın dilemesiyle çeşitli mucizeler gerçekleştirmiştir. Hasta ve sakat insanları, alaca hastalığına tutulanları iyileştirmiş, doğuştan kör olanların gözlerini açmış ve ölüleri diriltmiştir. Bu mucizeler Kuran ayetlerinde şu şekilde haber verilmektedir:

..."Gerçek şu, ben size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş olur. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

"Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyoordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (Maide Suresi, 110)

Hiz. İsa büyük mucizeler göstermiş, insanlar onun gösterdiği bu mucizelerden çok etkilenmişlerdir. Ancak Hiz. İsa daima, bu mucizelerin Allah'ın izniyle gerçekleştiğini belirtmiş, İncil açıklamalarında ise iyileştirdiği insanlara sık sık "imanın seni kurtardı" demiştir. Nitekim halk da, Matta İncili'ne göre, Hiz. İsa'nın mucizeleri karşısında Allah'ı yüceltmışlerdir:

İsa o bölgeden ayrılp Galile gölünün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu. Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta vardı. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların sağlam oluverdiğini,

körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaşı ve İsrail'in Tanrı'sını yüceltti. (Matta, 15: 29-31)

Artan engellere rağmen, özellikle de, baskı ve zulüm altında yaşayan halkın arasında, Hz. İsa'ya inananların sayısı artmaya başlamıştır. Bu dönemde Hz. İsa ve havarileri bütün çevre kasabaları ve şehirleri dolaşmışlardır. Bu arada rahipler ve yazıcılar, yıllardır sürdürdükleri geleneklerinin batıl yönlerini kendilerine anlatan, kurdukları düzendeki sapmaları hatırlatan, kendilerini sadece Allah'a iman edip, Allah için yaşamaya çağıran Hz. İsa'ya karşı tuzaklar hazırlamaya başlamışlardır. (Luka, 22: 1-2; Yuhanna, 11: 48).

Kuran'da Hz. İsa'nın Allah Katına alındığı ve bir benzerinin, o zannedilerek öldürüldüğü haber verilmiştir. Hz. İsa, bütün peygamberlerin yaptığı gibi, kavmini, Allah'a iman etmeye, gönülden teslim olup Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yaşamaya, günahlardan ve kötülüklerden sakınmaya, salih amellerde bulunmaya davet etmiştir. Onlara dünya hayatının geçiciliğini ve ölümün yakınlığını hatırlatmış, ahiret gününde her insanın tüm yaptıklarıyla hesaba çekileceğini bildirmiştir. İnsanları yalnızca Allah'a ibadet etmeye ve sadece Allah'tan korkup sakınmaya çağırmıştır. İncil'de de bu konularla ilgili çok sayıda öğüde ve mesel adı verilen eğitici hikayelere rastlamak mümkündür. Hz. İsa, İncil'de yer alan ifadeyle, "imani kıt olanlar"a karşı öğütler vermekte, insanlara "Allah'ın Egemenliği"nin yakın olduğunu müjdelemekte ve onları Allah'tan bağışlanma dilemeye davet etmektedir. Bu hakimiyet, Yahudilerin Mesih'in gelişiyle birlikte kurulacağını umdukları ve İsrailoğullarının imanına ve kurtuluşuna vesile olmasını bekledikleri hakimiyettir.

Hz. İsa, Hz. Musa Şeriatı'na; yani gerçek Tevrat'ın hükümlerine bağlı kalmış ve Yahudileri de, bu hükümlerden uzaklaştıkları ya da bu hükümleri samimiyetsiz bir biçimde, gösteriş amacıyla uyguladıkları için uyarmıştır. Yeni Ahit'e göre, kendisine karşı çıkan Yahudilere "Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz, çünkü o benim hakkımda yazmıştır" (Yuhanna, 5: 46) demiştir. Hz. İsa insanları Tevrat'a dönmeye davet etmiştir. Matta İncili'nde Hz. İsa'nın "Kutsal Yasa"ya yani Hz. Musa'nın Şeriatı'na uyulması için verdiği bir emir şöyle aktarılır:

... Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim... (Matta, 5: 17)

Bu nedenle, bu buyrukların en küçüklerinden birini kim çiğner ve başkalarına öyle yapmayı öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. (Matta, 5: 19)

Kuran'da da Hz. İsa için şu şekilde haber verilmektedir:

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin". (Al-i İmran Suresi, 50)

3.BÖLÜM: İNCİLLERDEKİ ÇELİŞKİLİ ÇARMIH İZAHLARI

Günümüz Hristiyanları, "Yeni Ahit" olarak bilinen Kutsal Kitaba inanırlar. Bu kitapta Allah'a samimi bir biçimde iman ve ibadet etmeye çağıran, çok güzel ahlaki prensipler öğütleyen pek çok kısım vardır. Bu açıdan Yeni Ahit'in büyük bir bölümü, Kuran-ı Kerim'e mutabıktır. Bu nedenle Müslümanlar ve Hristiyanlar pek çok ortak inancı paylaşmakta ve aynı ahlaki değerlere inanmaktadırlar. Bu, Müslümanlık ve Hristiyanlık arasında diyalog ve işbirliği kurulmasına zemin oluşturan çok önemli bir gerçektir.

Ancak Yeni Ahit'e yer alan iki temel öğretinin yanlış olduğunu, Allah bize Kuran'da bildirmektedir.

Bunlardan birincisi, Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği ve bunun tüm insanlar için bir tür "kurban verme" anlamına geldiği inancıdır.

İkincisi ise, Hz. İsa'nın "Allah'ın oğlu" olduğu iddiasıdır. (Allah'ı tenzih ederiz. Gerçekte Allah, çocuk sahibi olmaktan münezzehtir.)

İlginç olan bir nokta ise, bu iki inanç konusunda İncillerde yer alan açıklamaların da birbirleriyle son derece çelişkili olmasıdır.

Dört İncil

Yeni Ahit'te Hz. İsa'nın yaşamını ve tebliğini anlatan dört ayrı "İncil" yer alır. Bu Dört İncil'in ilk üçü—yani Matta, Markos ve Luka—birbirlerine büyük ölçüde paraleldir. Bu nedenle Hristiyan geleneğinde "Snoptik İnciller" olarak tanımlanırlar. (Snoptik, "aynı gözden" demektir ve üç İncil'in ortak bakış açısını ifade eder). Bunların arasında tarihsel olarak en erken yazılanı, Yeni Ahit'te ikinci sıraya konmuş olmasına rağmen, Markos'un İncilidir. Matta ve Luka'nın kendi İncilleri'ni yazarken Markos'u kaynak olarak kullandıkları ancak bazı eklemeler yaptıkları kabul edilmektedir.

Dördüncü İncil olan Yuhanna ise, Snoptiklerden çok kesin bazı çizgilerle ayrılır. Yuhanna'da anlatılan bazı olaylar Snoptiklerde yer almaz ya da bunun tersi söz konusudur. Dahası, Yuhanna'nın anlattığı bir olay, Snoptiklerde tamamen farklı bir biçimde anlatılabilmektedir.

Çarmıh Konusu İle İlgili Çelişkili İzahlar

Daha önce de açıkladığımız gibi, Kuran'ı Kerim'de çarmıha gerilen kişinin aslında Hz. İsa olmadığı, Allah'ın mucizesiyle onun bir benzerinin çarmıha gerildiği, Hz. İsa'nın bu tuzaktan kurtulduğu bildirilmektedir.

Yeni Ahit'in İncilleri ise çarmıha gerilen kişinin Hz. İsa olduğu konusunda ısrarcıdır. Ancak, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesi ile ilgili anlatımlarında, başka hiçbir konuda çelişmedikleri kadar birbirleriyle çelişirler.

Bu konuda hem Snoptikler ile Yuhanna İncili arasında hem de Snoptiklerin kendi içlerinde büyük uzlaşmazlıklar vardır. Hz. İsa'nın havarileri ile birlikte yediği söylenen Son Yemekle başlayan, onun tutuklanması, yargılanması ile devam eden anlatım ile ilgili İnciller arasında büyük bir anlaşmazlık konusudur. Bu anlaşmazlıkların önemli noktalarını sırasıyla inceleyelim:

- Snoptikler Hz. İsa ile öğrencilerinin son yemeğinde "ekmek-sarap ayini" yaşandığını ileri sürerler. Oysa Yuhanna'da bu olaya hiç değinilmez. Bunun yerine bu incilde Hz. İsa'nın son yemek sırasında bir saygı ve sevgi ifadesi olarak "öğrencilerinin ayaklarını yıkadığı" gibi apayrı bir iddia yer almaktadır.

- Hz. İsa'nın Romalılar tarafından tutuklanması konusunda yine kesin bir anlaşmazlık vardır. Snoptikler'in iddiasına göre Yahuda İskaryot Hz. İsa'yı Romalılara göstererek ele vermiş, Yuhanna'ya göre ise Hz. İsa kendisini tanıtarak teslim olmuştur. Hz. İsa'nın Yahuda'ya verdiği cevaplar da çelişkili şekilde anlatılır: Matta'ya göre Hz. İsa "arkadaş, bunun için mi geldin?" demiş, Yuhanna'ya göre ise Yahuda ile Hz. İsa arasında hiçbir konuşma olmamıştır.

- Hz. İsa'nın tutuklanmasının ardından öğrencilerinin ne yaptığı konusu da anlaşmazlık nedenidir. Matta'ya göre öğrencilerin hepsi kaçmış, bir tek Petrus uzaktan Hz. İsa'yı izlemiştir. Markos ise Hz. İsa'yı sadece "keten beze sarınmış bir gencin" izlediği, bu gencin de yakalandığı ama keten bezin içinden sıyrılıp kaçtığı gibi garip bir detay anlatır. Luka, Matta gibi Hz. İsa'yı sadece Petrus'un izlediğini yazar. Yuhanna ise "Simon Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı" diye yazmaktadır.

- Hz. İsa'nın kimin tarafından yargılandığı sorusunun cevabı da farklıdır. Snoptik İnciller Hz. İsa'nın Yahudi Yüksek Kurulu (Sanhedrin) tarafından yargılandığını anlatırlar. Yuhanna'ya göre ise Hz. İsa Sanhedrin tarafından değil, "o yıl başkahn olan Kayafa" ve onun kayınbabası Hanna tarafından yargılanmıştır.

- Hz. İsa'nın Roma valisi Pilatus tarafından yargılanması da farklı farklı anlatılır. Snoptikler'e göre Hz. İsa Pilatus'un kendisine yönelttiği suçlamalara hiçbir cevap vermemiş, sadece onun sorduğu "sen Yahudilerin Kralı mısın?" sorusuna "söylediğin gibidir" şeklinde kısa bir karşılık vermiştir. Yuhanna ise Hz. İsa'nın Pilatus'a uzun bir cevap verdiği, "Krallığının" bu dünyada değil, öteki dünyada olduğu konusunda detaylı bir açıklama yaptığı gibi bir iddia içerir.

- Çarmıhı kimin taşıdığı da tartışmalıdır. Snoptikler, çarmıhı Kireneli Simon adlı bir adamın taşıdığını yazarlar, Yuhanna ise Hz. İsa'nın çarmıhı kendisinin taşıdığını ileri sürer.

• Hz. İsa'yla birlikte çarmıha gerildiği kabul edilen haydutların tepkileri yine farklı farklı anlatılır. Hz. İsa'nın son sözleri olarak aktarılan ifadeler de çelişkilidir.

• İnciller çarmıh olayının zamanında da farklı bilgiler verirler. Snotiklere göre olay Fısıh (Mayasız Ekmek) bayramının ikinci gününde, Yuhanna'ya göre ise Fısıh bayramından bir gün önce yaşanmıştır...

Bu çelişkilerin ortaya oldukça garip bir tablo çıkardıkları ise açıktır.

Çünkü Hz. İsa'nın yaşamının son gününü oluşturduğu söylenen ve Son Yemek'ten çarmıha kadar uzanan bu olaylar, Hristiyanların kabulüne göre, yüzlerce görgü tanığının önünde gerçekleşmiş olaylardır. Sadece havarilerin katıldığı Son Yemek hariç, hepsi kalabalık önünde yaşanmış olmalıdırlar. İncillere göre Hz. İsa'nın tutuklanması, Yahudiler ve Romalılarından oluşan yüzlerce kişilik bir grubun gözleri önünde gerçekleşmiştir. Yine İncillere göre, çarmıh olayı da Kudüs'te, halkın gözleri önünde yaşanmış olmalıdır.

Peki bu denli çok görgü tanığının önünde yaşandığı söylenen bu olayların anlatımlarında bu denli keskin çelişkiler nasıl olabilir?...

Cevap açıktır: İnciller çarmıh anlatımlarında bu denli belirgin bir biçimde çelişmektedirler, çünkü anlattıkları hikaye, bir yanlış üzerine kuruludur. Çarmıha gerilen kişi Hz. İsa değildir. Allah, bu mübarek peygamberi kurulan tuzaktan kurtarmıştır.

Hz. İsa Ölmemiştir, Allah Katındadır

Kuran'da Hz. İsa'yı öldürmek amacıyla inkar edenlerin bir tuzak kurdukları haber verilir. Ancak bu tuzağın sonu şöyle bildirilmiştir:

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, inkarcılar Hz. İsa'yı öldürmek için harekete geçmiş, tuzak kurmuşlardır. Ancak bu kişiler Hz. İsa'yı öldürmeyi başaramamışlar, onun bir benzerini, Hz. İsa zannedererek öldürmüşlerdir. Allah, Hz. İsa'yı kendi Katına yükselterek, hazırlanan tuzağı boşa çıkarmıştır:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (Nisa Suresi, 157)

Aynı ayetin devamında Hz. İsa'nın ölümü için şöyle buyrulmaktadır:

Hayır; Allah onu kendine yükseltti (refea). Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

Ayette bildirilen gerçek açıktır. Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışanlar, bunda başarılı olamamışlardır. Ayette geçen "...Ama onlara (onun) benzeri gösterildi..." ifadesi bu durumu açıkça haber vermektedir. Allah insanlara Hz. İsa'nın bir benzerini göstermiş ve Hz. İsa'yı da Kendi Katına yükseltmiştir. Ayrıca Rabbimiz, bu iddiada bulunanların gerçeğe dair bir bilgileri olmadığını da bildirmektedir.

Hz. İsa, öldürülmemiştir.

Kuran'da işaret edilen ve Peygamberimizin (s.a.v.) hadislerinde açıkça haber verilen bir gerçek ise, Hz. İsa'nın hayatta olduğu ve ahir zamanda dünyaya geri döneceğidir.

4.BÖLÜM: HZ. İSA DÜNYAYA DÖNECEKTİR

Hız. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geliş konusu, son haftalarda Türkiye'de önemli bir gündem maddesi oldu. Bu konudaki gerçeğı öğrenmek için, elbette Kuran'da anlatılan hakikatleri incelemek gerekir.

Hız. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceğı konusunda Kuran'da önemli deliller bulunmaktadır. Bunları sırasıyla şu şekilde inceleyebiliriz:

1. Delil "... sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim..."

Hız. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geleceğine dair işaretler taşıyan ayetlerden ilki Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetidir:

"Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (Al-i İmran Suresi, 55)

Allah kıyamete kadar inkar edenlere üstün gelen ve Hız. İsa'ya gerçekten tabi olan bir grubun varlığından söz etmektedir. Hız. İsa hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun Allah Katına yükselişinin ardından da hızla dinde dejenerasyon başladı. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hız. İsa'ya iman edenler (İseviler) şiddetli baskılara maruz kaldılar. Üstelik İsevilerin hiçbir siyasi gücü de bulunmamaktaydı. Bu durumda geçmişte yaşayan Hristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara baktığını söyleyemeyiz.

Günümüzde ise Hristiyanlığın özünden uzaklaştığını, Hız. İsa'nın anlattığı hak dinden farklı bir dine dönüştüğünü görürüz. Bu durumda "sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim" ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hız. İsa'ya uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hız. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişle ortaya çıkacaktır. Ve tekrar dünyaya geliş sırasında bu kutlu insana tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır.

2. Delil "... ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur..."

Nisa Suresi'nin 156-158. ayetlerinin arkasından Allah, 159. ayette şöyle buyurmaktadır:

Andolsun, Kitap Ehlinin, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)

Yukarıdaki ayette yer alan "ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur" ifadesi oldukça dikkat çekicidir. Burada bazı tefsirciler "o" zamirinin Hız. İsa yerine Kuran'a baktığını düşünmüşler ve ayete Kitap Ehlinin ölmeden Kuran'a iman edeceği şeklinde bir yorumda bulunmuşlardır. Oysa bu ayet öncesindeki iki ayette de "o" zamiri tartışmasız bir biçimde Hız. İsa için kullanılmıştır. Çünkü önceki ayetlerde hep Hız. İsa'dan söz edilmektedir.

Ayetin manası hakkında belirteceğimiz ikinci nokta ise "ölümünden önce" ifadesinin yorumu ile ilgilidir. Bazıları bu ifadenin "Kitap Ehlinin kendi ölümlerinden önce" inanması anlamında olduğunu düşünmektedirler. Bu yoruma göre Kitap Ehlinin olan her kişi kendisine ölüm gelmeden Hız. İsa'ya mutlaka iman edecektir. Oysa bugüne kadar Hız. İsa'ya iman etmemiş milyonlarca Ehli Kitap Yahudi yaşamış ve Hız. İsa'ya iman etmeden ölmüştür. Dolayısıyla ayette söz konusu olan Kitap Ehlinin değil, Hız. İsa'nın ölümüdür. Sonuç olarak, ayetin bizlere gösterdiği gerçek ise şudur: "Hız. İsa ölmeden önce tüm Ehli Kitap ona iman edecektir".

Bu ise ancak Hız. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelip yaşaması, ve bu ikinci hayatında tüm Kitap Ehli'nin ona iman etmesi ile mümkün olabilir. Nitekim hadislerdeki vaad de budur. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

3. Delil: "Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir..."

Hız. İsa'nın yeniden yeryüzüne döneceğı ile ilgili bir başka ayet de Zuhuf Suresi'nin 61. ayetidir. Bu ayette Hız. İsa'nın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

"Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuyla kapılmayın ve Bana uyun. Dosdoğru yol budur." (Zuhruf Suresi, 61)

Büyük İslam alimleri buradaki "o" zamirini gerek ayetlere gerekse sahih hadislerle dayanarak Hz. İsa olarak açıklamaktadırlar. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde bu konu şu şekilde açıklanmaktadır:

"Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölümlerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihya (ölümleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatin kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşrati saattendir (kıyamet alametidir)." (Elmalılı Hamdi Yazır, <http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm>)

Hz. İsa, Kuran'ın indirilişinden yaklaşık altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa'nın, ahir zamanda, yani kıyametten önceki son zaman diliminde yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

4. Delil: "... Ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek..."

Al-i İmran Suresi, 45-48. ayetlerde Allah'ın Hz. İsa'ya, Tevrat'ı, İncil'i ve bir de "Kitab'ı" öğreteceği haber verilmektedir. Bu kitabın hangi kitap olduğu kuşkusuz önemlidir. Aynı ifade Maide Suresi'nin 110. ayetinde de yer almaktadır:

"Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

Her iki ayette de geçen "Kitap" ifadesini incelediğimizde, bunun Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Ayetlerde Tevrat ve İncil dışında gönderilen son hak kitabın Kuran olduğu bildirilmektedir. (Hz. Davud'a verilen Zebur da Eski Ahit'in içindedir) Bunun yanında, yine Kuran'ın bir başka ayetinde, "Kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır. (Al-i İmran Suresi, 2-3)

Bu durumda, Hz. İsa'ya öğretilecek olan üçüncü "Kitap"ın Kuran olduğunu ve bunun da ancak Hz. İsa'nın ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceğini düşünebiliriz. Çünkü Hz. İsa Kuran'ın indirilmesinden yaklaşık 600 sene önce yaşamıştı. Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelişinde İncil ile değil Kuran'la hükmedeceği bildirilmektedir. Bu da ayetteki manaya tam olarak uygun düşmektedir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

5. Delil: "Şüphesiz, Allah Katında İsa' nın durumu, Adem'in durumu gibidir..."

"Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir..." (Al-i İmran Suresi, 59) ayeti de Hz. İsa'nın dönüşüne işaret ediyor olabilir. Tefsir alimleri genellikle bu ayetin her iki peygamberin de babasız olma özelliğine, Hz. Adem'in Allah'ın "Ol" emriyle topraktan yaratılması ile Hz. İsa'nın yine "Ol" emriyle babasız doğmasına işaret ettiğine dikkat çekmişlerdir. Ancak ayetin bir ikinci işareti daha olabilir. Hz. Adem cennetten nasıl yeryüzüne indirildiyse, Hz. İsa da ahir zamanda Allah'ın Katından yeryüzüne indirilecek olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

6. Delil: "...doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün..."

Kuran'da Hz. İsa'nın ölümünü ifade eden bir diğer ayet ise Meryem Suresi'nde şöyle haber verilmektedir:

"Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 33)

Bu ayet Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetiyle birlikte incelendiğinde çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki ayette Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiği ifade edilmektedir. Bu ayette ölme ya da öldürülme ile ilgili bir bilgi verilmemektedir. Ancak Meryem Suresi'nin 33. ayetinde Hz. İsa'nın öleceği günden bahsedilmektedir. Bu ikinci ölüm ise ancak Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi ve bir süre yaşadktan sonra vefat etmesiyle mümkün olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

7. Delil: "... beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun..."

Hız. İsa'nın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil ise Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geçen "kehlen" kelimesidir:

"Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun..." (Maide Suresi, 110)

"Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (Ali İmran Suresi, 46)

Bu kelime Kuran'da sadece yukarıdaki iki ayette ve sadece Hız. İsa için kullanılmaktadır. Hız. İsa'nın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan "kehlen" kelimesinin anlamı "otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse" şeklindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla "35 yaş sonrası döneme işaret ediyor" şeklinde çevrilmiştir.

Hız. İsa'nın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında Allah Katına yükseldiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl kalacağını ifade eden ve İbni Abbas'tan rivayet edilen hadise dayanan İslam alimleri, Hız. İsa'nın yaşlılık döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hız. İsa'nın nüzulüne dair bir delil olduğunu söylemektedirler. (Muhammed Halil Herras, Faslu'l-Makal fi Ref'i İsa Hayyen ve Nüzulihî ve Katlihî'd-Deccal, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, s. 20)

Kısacası, pek çok hadiste açıkça haber verilen Hız. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişini mucizesi, Kuran-ı Kerim'de de haber verilmektedir.

Hız. İsa ölmemiştir ve bir kez daha dünyaya gelecektir.

5.BÖLÜM: HİRİSTİYANLIKTAKİ ÜÇLEME YANILGISI

Kuran'da Hristiyanların olumlu inançlarına ve ahlaki özelliklerine dikkat çekilir. Allah Hristiyanların Müslümanlar için "insanlar içinde sevgi bakımından en yakın" olduklarını ve "büyüklük taslamadıklarını" bildirir. (Maide Suresi, 82) İslam'a göre Hristiyanlar inkarcı değil, Yahudilerle birlikte, "Kitap Ehli"dirler. Yani Allah'ın önceki vahiylerine iman eden inançlı insanlardır.

Ancak Kuran'da Hristiyanların çok büyük bir yanılığına dikkat çekilir. Bu, Hız. İsa'ya ilahlık atfetme hatası olan "Üçleme" ifadesidir. Allah Kuran'da Hristiyanları bu konuda şöyle uyarmaktadır.

"Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 171)

Nitekim tarihi bilgilere baktığımızda da, Üçleme'nin Hristiyanlığa sonradan girmiş bir hurafe olduğu ortaya çıkmaktadır.

Hristiyanlığın Özü: Tevhid

Hristiyanlık, ilk başta, Filistin'de yaşayan Yahudiler arasında doğdu. Hız. İsa'nın çevresinde bulunan ve ona inanan insanların tamamına yakını Yahudiydi ve Hız. Musa'nın şeriatına göre yaşıyorlardı. Yahudiliğin en temel özelliği ise tevhid inancıydı, Allah'a bir ve tek olana iman etmekte.

Ancak Hristiyanlık Hz. İsa'nın Allah Katına alınışının ve Yahudilerin dünyasından çıkıp pagan dünyaya doğru yayılışının ardından farklılaşmaya başladı. Hz. Musa'nın şeriatının temeli olan tevhid inancı büyük bir değişikliğe uğradı ve Hristiyanlar Hz. İsa'yı kendilerince bir ilah olarak kabul etmeye başladılar.

"Üçleme" inancı bu sürecin sonunda ortaya çıktı. Bu kavram, Hristiyanlar için, "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh"tan meydana gelmiş üçlü bir Allah inancı anlamına gelmektedir. Üçleme, geleneksel Hristiyanların en önemli iman şartlarındandır. Üçleme inancı sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'e batıl bir anlayışla bakan, Allah'ın insanlara peygamber olarak gönderdiği Hz. İsa'ya uluhiyet veren yanlış bir inanıştır. Ancak, kendi içinde birçok çelişkiler barındırmasına ve tevhid inancının tamamen karşısında yer almasına rağmen, Hristiyanların tahrif edilmiş inanç sistemlerinde çok önemli bir yere sahiptir. Üçlemeye, dolayısıyla Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğuna, inanmayan bir kişi geleneksel Hristiyanlığın savunucuları tarafından gerçek bir Hristiyan olarak kabul edilmez.

Üçleme'yi Kabul Etmeyenlere Baskı

İlginç olan bir nokta, Hristiyanlık tarihi boyunca üçleme inancına karşı çıkıp, Hz. İsa'nın sadece Allah'ın peygamberi olan bir beşer olduğunu savunan çeşitli kişi ve akımların şiddetli baskılara maruz kalmış olmasıdır. Bu kişilerin İncil'den ve Hz. İsa'nın hayatından getirdikleri deliller her zaman göz ardı edilmiş, insanlar bu konularda konuşmaktan menedilmişlerdir. Bu tevhid inancı sahipleri, Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu söyleyenlere şiddetle karşı çıkmış, bunun açıkça "Allah'a şirk koşmak" olduğunu söylemişlerdir. Bu nedenle de asırlar boyunca "kafir", "sapkın" (heretik) ve hatta "Hristiyanlık düşmanı" olarak tanıtılmış, onlara destek verenler de aynı tepkilerle karşılaşmışlardır. Kimi yurtlarından sürülmüş, kimi de engizisyon mahkemelerince yakılarak öldürülmüş veya asılmışlardır. Bu tepkiler üçleme karşıtlarının sayıca artmalarını, fikirlerini yaymalarını engellememiştir. Ancak Hristiyan dünyasında Allah'ın birliğine iman edenler, her zaman için üçleme savunucularının yanında azınlık konumunda olmuşlardır.

Ancak konuyu tarafsız gözle araştıranlar bile, gerçek Hristiyanlığın, tarih boyunca baskı altına alınan sözkonusu muvahhid (tevhide inanan) Hristiyanlık olduğunu tespit etmektedirler. Özellikle de 18. yüzyılda başlayan bağımsız Kitab-ı Mukaddes araştırmalarının büyük bir bölümünde, üçleme, kefarete ve benzeri Hristiyan dogmalarının gerçek Hristiyanlıkta yer almadığı sonucuna varılmıştır. Araştırmaları yapan uzmanlar, Tevrat, İncil ve diğer Hristiyan kaynakları üzerinde yaptıkları incelemelerle, dünya üzerinde hakim olan geleneksel Hristiyanlığın Hz. İsa döneminde yaşanan dinden önemli farklılıklar taşıdığını, Hz. İsa'dan asırlar sonra şekillendirildiğini ortaya koymuşlardır.

Üçleme İnancını Reddeden Hristiyanlar

Bu tarihsel kanıtların da etkisiyledir ki, günümüzde bazı Hristiyan mehezpler üçlemeyi reddetmektedirler. Örneğin dünyanın dört bir yanında kiliseleri bulunan Üniteryen Kilisesi, üçleme inancını kabul etmeyen çok büyük bir Hristiyan topluluğudur. Bu cemaatin üyeleri –aralarında çeşitli görüş farklılıkları bulunsada- Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu kabul etmemekte, Hristiyanlığın bir ve tek olarak Allah'a iman etmeyi emrettiğini söylemektedirler. Büyük bir bölümü de Hz. İsa'nın tüm insanların günahlarına kefarete olarak çarpmışa gerildiği yönündeki iddianın yanlışlığını vurgulamaktadırlar. Günümüzde üçleme karşıtı Hristiyanlarla, farklı isimler altında ve farklı Kilise oluşumları şeklinde karşılaşmak mümkündür. Özellikle de Amerika'da "üçleme karşıtları" her geçen gün daha da güçlenmekte ve Hristiyan dünyasında gerçekleri açıkça dile getirenlerin sayısı büyük bir artış göstermektedir. Bunlar arasında "The Worldwide Church Of God" özellikle dikkat çekicidir. Bu kilisenin kurucusu Herbert W. Armstrong, üçleme doktrininin pagan kültürlerden Hristiyanlığa giren bir batıl inanç olduğunu savunmaktadır.

Bu konuda en çok dikkat edilmesi gereken nokta, geleneksel Hristiyanlığı savunanlar tarafından Hristiyanlığın temeli olarak gösterilen "üçleme" inancına Kitab-ı Mukaddes'in hiçbir bölümünde rastlanamamasıdır. Ne Yahudilerin Kutsal Kitapları olan Eski Ahit'te ne de Hristiyanların kutsal metni olan İncil'de bu inanç yer almamaktadır. Üçleme inancı İncil'de yer alan bazı ifadelerin yorumlarına dayanmaktadır ve bu kelime ilk kez 2. yüzyılın sonlarında Antakyalı Theophilus tarafından kullanılmıştır. Bu inancın Hristiyan inançlarına tam anlamıyla dahil olması ise çok daha sonraları gerçekleşmiştir. Bu nedenle de Kitab-ı Mukaddes araştırmacıları ve üçleme karşıtları özellikle **"Hristiyanlık dininin temeli olarak tanıtılan üçleme inancının Kutsal Kitap'ta açık ifadelerle yer alması gerekmez miydi? Eğer bu inanç gerçekten doğru olsaydı, Hz. İsa'nın bu konuyu tüm açıklığıyla insanlara anlatmış olması gerekmez miydi?"** soruları üzerinde yoğunlaşmaktadırlar. Bu sorulara kendilerinin verdikleri cevap ise açıktır: **İncil'de tüm açıklığıyla yer almayan, dolayısıyla ilk Hristiyanlar tarafından bilinmeyen bir inanç, asla Hristiyanlığın temeli olamaz. Bu, Hz. İsa'nın ardından ve yerleşik Yunan kültürünün etkisiyle oluşturulan mitolojik bir efsaneden başka bir şey değildir, Hristiyanlığın özünü de hiçbir ilgisi yoktur.**

Aslında bu gerçek, İncil dikkatli bir biçimde okunduğunda da görülebilir.

İncil’de de “Allah’a Bir ve Tek Olarak İman Etmek” Esastır

Kuran’da Hz. İsa’nın Yahudilere şu şekilde tebliğde bulunduğu bildirilmektedir:

"Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin" (Maide Suresi, 72)

Hız. İsa’nın insanları tevhide çağırın ifadeleri, aksi yönden çarpıtma ve tahriflere maruz kalmış olan Yeni Ahit’in İncillerinde bile bugün hala bulunabilir. Örneğin Hız. İsa, Markos İncili’ne göre, kendisine gelerek "tüm buyrukların en önemlisi hangisidir?" diye soran bir Yahudi din bilginine şöyle cevap vermiştir: **"En 'Dinle, ey İsrail! Allahımız olan Rab tek Rab'dir. Allahın olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev'önemlisi şudur: ." (Markos, 12/28-30)**

Yine Markos İncili’nde yer alan aşağıdaki pasaj ise, Hız. İsa’nın kendisinin ilahlaştırılması bir yana, övölmesine bile engel olduğunu göstermektedir:

"İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu. İsa ona, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi, "iyi olan tek biri var, O da Tanrı'dır." (Markos, 10/17-18)

Aslında tek başına bu pasaj bile üçlemenin Yehi Ahit’e aykırı bir inanç olduğunu göstermeye yeterlidir. Hız. İsa övgü kabul etmeyip övölmeyle layık olanın sadece Allah olduğunu vurgulayarak, kendisinin Allah’ın bir kulu olduğunu çok açık bir biçimde ifade etmektedir.

Gerçekte Hız. İsa Allah’ın bir peygamberidir Hız. Musa’nın getirdiği vahyin tahrif edilmesinin ardından, insanları Allah’ın birliğine çağırarak, O’ndan başka ilah olmadığını insanlara tebliğ etmek için gönderilmiştir. O, Hız. Musa’nın getirdiği hak dini dejenere edip bozan İsrailoğullarını bağnaz geleneklerinden uzaklaşıp, batıl inanışlarını terk etmeye, sadece Allah’a teslim olmaya çağırmıştır. Ayetlerde Hız. İsa’nın İsrailoğullarına tebliği şu şekilde bildirilir:

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah’tan sakının ve bana itaat edin. Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O’na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." (Zuhuf Suresi, 63-64)

"Benden önceki Tevrat’ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah’tan korkup bana itaat edin. Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O’na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (A-li İmran Suresi, 50-51)

Müslümanlara, Hristiyanlara, Yahudilere ve tüm dünya insanlarına düşen de, bu İlahi çağrıya uymaktır.